

4) Artikel 11 i kommissionens förordning (EEG) nr 3887/92 av den 23 december 1992 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för det integrerade administrations- och kontrollsystemet för vissa av gemenskapens stödssystem och artikel 22 i förordning nr 1760/2000 skall tolkas så, att en medlemsstat inte kan anta föreskrifter om nationella sanktionsåtgärder i form av avdrag och avstängning från det totala gemenskapsstöd som den jordbrukare som lämnar in en ansökan om slaktbidrag kan ansöka om, eftersom sådana sanktionsåtgärder redan föreskrivs detaljerat i förordning nr 3887/92.

(¹) EUT C 93, 16.4.2005.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 24 maj 2007 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof-Österrike) – Winfried L. Holböck mot Finanzamt Salzburg-Land

(Mål C-157/05) (¹)

(Fri rörlighet för kapital — Etableringsfrihet — Inkomstskatt — Utdelning — Inkomst av kapital från tredje land)

(2007/C 155/03)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Winfried L. Holböck

Motpart: Finanzamt Salzburg-Land

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Verwaltungsgerichtshof – Tolkeningen av artiklarna 56 EG och 57 EG – Nationell lagstiftning angående vinstutdelningar – Fysisk person bosatt i hemlandet vilken äger två tredjedelar av ett bolag i tredje land (Schweiz) – Beskattning av utdelningar enligt den normala skattesatsen medan nationella utdelningar i stället åtnjuter en reducerad skattesats.

Domslut

Artikel 57.1 EG skall tolkas på så sätt att artikel 56 EG inte utgör hinder för en medlemsstat att tillämpa en lagstiftning som var ikraft före den 31 december 1993, enligt vilken en aktieägare som erhåller utdelningar från ett bolag hemmahörande i den medlemsstaten beskattas med en skattesats som motsvarar hälften av den genomsnitt-

liga skattesatsen, medan en aktieägare som erhåller utdelningar från ett bolag hemmahörande i ett tredje land, i vilket denne äger två tredjedelar av aktiekapitalet, beskattas med den ordinarie inkomstskattesatsen.

(¹) EUT C 143, 11.6.2005.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 24 maj 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien

(Mål C-361/05) (¹)

(Fördragsbrott — Avfallshantering — Direktiven 75/442/EEG och 1999/31/EG — Illegala och okontrollerade deponier — Deponierna i Níjar, Hoyo de Miguel och Cueva del Mojón)

(2007/C 155/04)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: I. Martínez del Peral och M. Konstantinidis)

Svarande: Konungariket Spanien (ombud: I. del Cuvillo Contreras och M. Muñoz Pérez)

Saken

Fördragsbrott – Åsidosättande av artiklarna 4, 9 och 13 i rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall (EGT L 194, s. 39; svensk specialutgåva, område 15, volym 1, s. 238), i dess lydelse enligt rådets direktiv 91/156/EG av den 18 mars 1991 (EGT L 78, s. 32; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 238), och av artikel 14 i rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall (EGT L 182, s. 1) – Deponierna i Níjar, Hoyo de Miguel och Cueva del Mojón, som är belägna i La Mojonera

Domslut

1) Konungariket Spanien har åsidosatt sina skyldigheter enligt artiklarna 4, 9 och 13 i rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall i dess lydelse enligt rådets direktiv 91/156/EG av den 18 mars 1991 och enligt artikel 14 i rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall genom att inte inom den föreskrivna fristen vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att nämnda bestämmelser tillämpas i fråga om deponierna i Níjar, Hoyo de Miguel och Cueva del Mojón (provinsen Almería),

2) Konungariket Spanien skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 296, 26.11.2005.

**Domstolens dom (femte avdelningen) av den 24 maj 2007
– Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken
Italien**

(Mål C-394/05) (¹)

**(Fördragsbrott — direktiv 2000/53/EG — Uttjänta fordon —
Artiklarna 3.5, 5.1, 7.2, 8.3 och 8.4 — Oförenligt införli-
vande)**

(2007/C 155/05)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Recchia och M. Konstantinidis)

Svarande: Republiken Italien (ombud: I.M. Braguglia och P. Gentili)

Saken

Fördragsbrott – Åsidosättande av artiklarna 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10 och 12 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG av den 18 september 2000 om uttjänta fordon (EUT L 269, s. 34)

Domslut

1) Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 3.5, 5.1, 7.2 a andra stycket, 8.3 och 8.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG av den 18 september 2000 om uttjänta fordon genom att anta lagstiftningsdekret nr 209 av den 24 juni 2003, genom vilket direktivet införlivas med den nationella rätten på ett sätt som är oförenligt med direktivet.

2) Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 22, 28.1.2006.

**Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 24 maj 2007 –
Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken
Portugal**

(Mål C-43/06) (¹)

**(Fördragsbrott — Direktiv 85/384/EEG — Arkitekter —
Ömsesidigt erkännandet av utbildnings-, examens- och andra
behörighetsbevis — Krav på godkänt prov för inträde i arki-
tektsamfundet)**

(2007/C 155/06)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: H. Støvlbæk och P. Guerra e Andrade)

Svarande: Republiken Portugal (ombud: L. Fernandes)

Saken

Fördragsbrott – Åsidosättande av artiklarna 2 och 10 i rådets direktiv 85/384/EEG av den 10 juni 1985 om det ömsesidiga erkännandet av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis på arkitekturområdet, däribland åtgärder för att underlätta ett effektivt utnyttjande av etableringsrätten och friheten att tillhandahålla tjänster (EGT L 223, s. 15; svensk specialutgåva, område 6, volym 2, s. 99) – Krav på att arkitekter från andra medlemsstater som inte är medlemmar i sina respektive nationella samfund avlägger prov för inträde i arkitektsamfundet i den mottagande staten för att de skall få utöva arkitektyrket

Domslut

1) Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2 och 10 i rådets direktiv 85/384/EEG av den 10 juni 1985 om det ömsesidiga erkännandet av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis på arkitekturområdet, däribland åtgärder för att underlätta ett effektivt utnyttjande av etableringsrätten och friheten att tillhandahålla tjänster, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/19/EG av den 14 maj 2001, genom att kräva att de som har förvärvat yrkeskvalifikationer inom arkitekturområdet i andra medlemsstater avlägger ett prov för antagning till det portugisiska arkitektsamfundet för att få utöva arkitektyrket i Portugal, såvida de inte är medlemmar av ett arkitektsamfund i en annan medlemsstat.

2) Republiken Portugal skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 86 av den 8.4.2006.